

Vaar je eigen koers...

Telkens weer ben ik verbaasd hoeveel gevoelens er tegelijk door mijn lichaam kunnen stromen bij de geboorte van een kalf.

Nieuw leven, een nieuw begin, ik zie een hulpeloos dier, nat, snotterend, met grote ogen verbaasd kijkend..., bij mij zitten de tranen dan hoog.
Moederkoe is moe van de bevalling, ze krijgt snel de verzorging die haar toekomt en we laten haar kennismaken met haar kalf.

Oergeluiden wellen op uit haar keel en ze begint haar kalf schoon te likken, ze hebben alleen aandacht voor elkaar, we staan er overbodig bij en laten hen met rust.

Wonderlijk hoe het me aan blijft pakken, al ruim dertig jaar is dit mijn leven, in ben boerin. Elke dag, zeven dagen per week, zorgen we voor onze dieren, we hebben melkkoeien, en om melk te kunnen geven moet er eerst een kalfje geboren worden.

Veel mensen hebben geen idee wat er komt kijken voor de melk in het pak of in de fles in de winkel staat.

Logisch, niet iedereen heeft het voerecht - zo ervaar ik het - om op een boerderij te mogen leven en werken.

Ondanks alle negatieve berichten in de krant en de beelden op t.v. ben ik trots op mij vak en ik straal dat ook uit. Natuurlijk hebben we ook onze tegenslagen, natuurlijk zit het niet altijd mee en natuurlijk gaat het wel eens helemaal mis. Daar lig je wakker van, maar het daagt je telkens weer uit om alert te zijn, vooruit te denken en te vertrouwen op je gevoel.

‘Doe wat goed voelt’, we zeggen het bijna dagelijks tegen elkaar, het is zo belangrijk. We nemen niet klakkeloos alles aan wat de banken, de voorlichters de vakbladen en collega’s zeggen en schrijven, we varen onze eigen koers en gaan daarbij vaak tegen de stroming in.

We doen geen zaken met mensen die niet goed aanvoelen, we zijn geen nummer bij grote leveranciers, maar kiezen voor zaken die ook met hart en ziel bezig zijn en ons persoonlijk kennen.

Waarom moet alles groter, luxer en daardoor meestal veel duurder, waarom holt bijna iedereen als een kip zonder kop achter de ander aan?

Wie verzint het dat er bedrijven moeten komen met 300 á 400 koeien om dan een ‘menswaardig’ bestaan te hebben, zoals ik laatst in een vakblad las? De banken beginnen zich zorgen te maken over de managementcapaciteiten van de bedrijfsleiders van de toekomstige megabedrijven waar ze zelf zo voor gepleit hebben.....’we’ moeten immers groeien naar ‘superbedrijven’ met wel 1000 koeien of meer....toezicht houden in ploegendiensten, alles geautomatiseerd, melkrobots draaien dag en nacht, alles groot, groter, grootst, naar Amerikaans voorbeeld.

Schaalvergroting en kosten beperken, de leus van veel financiële instellingen.

Mijn maag draait om bij het lezen van zulke artikelen, natuurlijk zullen de bankrekeningen van zulke bedrijven meer voorstellen dan die van ons, maar draait het hier alleen om? Ik wil absoluut niet zeggen dat het niet kan, en dat de dieren het niet goed hebben, maar ik ben bang dat er helemaal uit het oog verloren wordt waar het nu werkelijk om gaat.

“Jij bent een enorme idealist, je bent niet van deze tijd”, wordt me regelmatig toegefluisterd door collega’s als ik weer eens sputter over - in mijn ogen- belachelijke subsidieregelingen die helemaal niet nodig zouden moeten zijn, of over een of ander bedenkfel wat alleen werkt op papier en niet in de praktijk.....

Ik denk dat ik juist wel van ‘Deze Tijd’ ben, ik hou van onze dieren, ik aai ze over hun kop, ik huil met ze mee als ze pijn hebben of ziek zijn.

Ik kijk naar ze met ‘nieuwe’ ogen, ik voel en zie hun energie en probeer de blokkades op te lossen.

Voor ons zijn het niet zomaar de koeien die je nu eenmaal nodig hebt voor de melk, en het doet ons echt pijn als er uiteindelijk een koe naar de slager gaat. We hebben een jarenlange band opgebouwd met onze dieren. We kunnen heel moeilijk besluiten een koe weg te doen en dat is economisch gezien niet goed; ‘De dierenarts kost ook geld’, kopt een vakblad met daaronder tabellen en grafieken en een kostprijsberekening van een liter melk...om somber van te worden.

En toch...ben ik superblij met een gezond kalfje, trots op onze veestapel, ik geniet van de grazende koeien in de herfstzon en ik maak lekkere kaas van de melk van onze eigen koeien.

Ik hoop van harte dat er een ommekeer komt in denken en doen en dat de gedachte dat alleen groter maar beter is, uiteindelijk achterhaald blijkt te zijn.

Lijntje Moons
Linderveldweg 20a
7925 PT Linde (dr.)
tel. 0528 361491
website: www.moonsfarm.nl